

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 646/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], [REDACTED], 2/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 3/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a 4/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpených JUDr. Lubomírom Majerčíkom, advokátom, Mlynská 1, Košice, proti postupom Okresného súdu Košice I (i) v konaní sp. zn. 1Er/1362/2002 a jeho rozhodnutiu v tomto konaní z 25. februára 2016, (ii) v konaní sp. zn. 16Er/6878/2014 a jeho rozhodnutiu v tomto konaní z 18. marca 2015 a (iii) Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 34Ek/1864/2021 a jeho rozhodnutiu v tomto konaní zo 14. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. novembra 2023 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi a rozhodnutiami všeobecných súdov v exekučných konaniach.

II.

2. Platobným rozkazom z 5. septembra 2000 boli sťažovatelia zaviazaní zaplatiť oprávnenému 27 353 Sk s príslušenstvom. Na jeho základe bolo Okresným súdom Košice I proti sťažovateľom vedené ústavnou sťažnosťou namietané exekučné konanie sp. zn. 1Er/1362/2002, ktoré bolo uznesením okresného súdu z 10. januára 2017 zastavené.

3. Rozsudkom z 22. septembra 2004 boli sťažovatelia zaviazaní zaplatiť oprávnenému 746 089,15 Sk. Na jeho základe bolo Okresný súd Košice I proti sťažovateľom vedené ústavnou sťažnosťou namietané exekučné konanie sp. zn. 16Er/6878/2014, v ktorom exekútor 10. júna 2020 oprávneného upovedomil, že podľa § 2 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov došlo k zastaveniu tejto exekúcie.

4. Oprávnený sa následne exekúcie rozsudku z 22. septembra 2004 domáha proti sťažovateľom 2 až 4 v ústavnou sťažnosťou namietanom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 34Ek/1864/2021. V tomto konaní bolo sťažovateľom v júli 2021 doručené upovedomenie o začatí exekúcie, kedy im aj uplynula lehota na podanie návrhu na jej zastavenie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého povinný môže podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na jej zastavenie. Návrh na zastavenie exekúcie v tejto lehote podal len sťažovateľ 2, keď namietol premlčanie oprávneným uplatnenej pohľadávky. Návrh sťažovateľa 2 bol zamietnutý uznesením vyššieho súdneho úradníka z 9. mája 2022, ktoré bolo sťažovateľovi 2 doručené 12. mája 2022. Keďže sťažovateľ 2 proti tomu nepodal sťažnosť, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. mája 2022.

5. Napriek tomuto rozhodnutiu a uplynutiu lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku sťažovateľ 2 až 4 podali 1. júna 2022 ďalší návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom namietali premlčanie sťažovateľom uplatnenej pohľadávky. Tento návrh okresný súd zamietol uznesením vyššieho súdneho úradníka z 3. augusta 2022. Dospel k záveru, že sťažovatelia v návrhu uviedli len také skutočnosti, ktoré mohli uviesť v návrhu podanom v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Keďže návrh podali po uplynutí tejto lehoty, návrh zamietol. Navyše uviedol, že i tak nie je pohľadávka oprávneného premlčaná, a poukázal na argumentáciu z prvého rozhodnutia.

6. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal sťažnosť len sťažovateľ 2. Táto bola ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sudcu okresného súdu zo 14. septembra 2023 zamietnutá stotožnením sa so záverom, že sťažovateľ 2 žiadal zastaviť exekúciu z rovnakých dôvodov, aké vyjadril už vo svojom prvom návrhu. Skoršie rozhodnutie o týchto dôvodoch a to, že mali byť uplatnené v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, vylučuje vyhovieť návrhu. Osobitne odkázal na § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

III.

7. Sťažovatelia opisujú priebeh prvých dvoch namietaných exekučných konaní vedených na Okresnom súde Košice I. Namietajú, že v nich nebolo rozhodnuté o premlčaní nároku oprávneného. Okrem toho za vadu považujú to, že v základných konaniach boli zviazaní všetci štyria, no exekúcia sa viedla len proti trom z nich. Hoci sťažovatelia namietajú nesprávnosť rozhodnutí okresného súdu v týchto exekučných konaniach, ktoré označujú dňom ich vydania, k ústavnej sťažnosti žiadne z nich nepriložili. Sťažovatelia opisujú priebeh tretieho namietaného exekučného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica. Proti jeho rozhodnutiu zo 14. septembra 2023 namietajú, že je zmatečné sčasti výšky vymáhaného dlhu, počtu povinných a nemožno z neho zistiť, či ich „odvolanie“ bolo podané v lehote.

IV.

8. Čo sa týka námietok porušenia ústavných práv sťažovateľov postupmi Okresného súdu Košice I v dvoch exekučných konaniach a rozhodnutiami v týchto exekučných konaniach z 25. februára 2016 a 18. marca 2015, je vo vzťahu k namietaným rozhodnutiam rozhodujúce to, že sťažovatelia tieto rozhodnutia k ústavnej sťažnosti vôbec nepriložili. Postupovali tak v rozpore s § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého sťažovateľ musí k ústavnej sťažnosti priložiť kópiu právoplatného rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv. Preto ústavná sťažnosť v rozsahu proti uzneseniam Okresného súdu Košice I nemá náležitosti ustanovené zákonom a z tohto dôvodu bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. To platí o to viac, že z ústavnej sťažnosti vôbec nevyplýva, čo bolo predmetom rozhodovania okresného súdu v týchto uzneseniach a v čom má spočívať porušenie ústavných práv sťažovateľov týmito rozhodnutiami.

9. Nebol dôvod vyzvať sťažovateľov na doplnenie ústavnej sťažnosti o namietané, no k ústavnej sťažnosti nepriložené uznesenia Okresného súdu Košice I. Je zrejmé, že postupy okresného súdu v oboch namietaných exekučných konaniach skončili. V prvom uznesení o zastavení exekúcie z 10. januára 2017 a v druhom upovedomením exekútora o ukončení starej exekúcie z 10. júna 2020. Vo vzťahu k nesprávosti postupov a rozhodnutí okresného súdu v týchto exekučných konaniach je ústavná sťažnosť zjavne oneskorená, teda podaná po uplynutí dvoch mesiacov odo dňa, kedy sa sťažovatelia mohli dozvedieť o tom, že v týchto exekučných konaniach sa ďalej nebude konať, čo muselo byť sťažovateľom zrejmé z toho, že v júli 2021 voči nim začala exekúcia na Okresnom súde Banská Bystrica. Preto bola ústavná sťažnosť v rozsahu proti postupom Okresného súdu Košice I v týchto dvoch, už skončených exekučných konaniach, podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

10. Čo sa týka postupu Okresného súdu Banská Bystrica v poslednom z namietaných exekučných konaní, z ústavnej sťažnosti nevyplýva, ako mal postup okresného súdu v tomto konaní viesť k porušeniu ústavných práv sťažovateľov. Argumentácia sťažovateľov smeruje k nesprávosti posledného uznesenia okresného súdu zo 14. septembra 2023. Ústavná sťažnosť v rozsahu proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica neobsahuje § 123 ods. 1 písm. d) stanovené konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľov dôjsť k porušeniu ich ústavných práv. Preto bola ústavná sťažnosť v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá, pretože nemá náležitosti ustanovené zákonom.

11. V rozsahu proti rozhodnutiu okresného súdu zo 14. septembra 2023 je ústavná sťažnosť podaná sťažovateľmi 1, 3 a 4 ako zjavne neoprávnenými osobami, čo je dôvodom odmietnutia ich ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde. Z uznesenia okresného súdu vyplýva, že sťažovateľka 1 nie je účastníčkou exekučného konania, a preto namietané uznesenie, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa 2 proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o návrhu na zastavenie exekúcie, sa vôbec netýka jej právnych pomerov. Namietaným uznesením bolo rozhodnuté len o sťažnosti sťažovateľa 2 proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré sťažovatelia 3 a 4 nenamietali. To vylučuje záver o tom, že by týmto uznesením bolo zasiahnuté do ich právnych pomerov.

12. Vecne sa preto treba vysporiadať len s ústavnou sťažnosťou sťažovateľa 2, ktorého sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o návrhu na zastavenie exekúcie bola týmto uznesením sudcu zamietnutá. Podstatou namietaného uznesenia sudcu je záver o tom, že sťažovateľ 2 žiadal zastaviť exekúciu z rovnakých dôvodov, aké vyjadril už vo svojom prvom návrhu na zastavenie exekúcie, pričom skoršie rozhodnutie o týchto dôvodoch a to, že mali byť uplatnené v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, vylučuje možnosť vyhovieť druhému návrhu na zastavenie exekúcie. Základom tejto úvahy je § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Sťažovateľ 2 vo vzťahu k tomuto uzneseniu namieta, že je zmätočné sčasti výšky vymáhaného dlhu, počtu povinných, pričom z neho nemožno zistiť, či „odvolanie“ sťažovateľov bolo podané v lehote. Táto kritika namietaného uznesenia je celkom neadresná vo vzťahu k dôvodu zamietnutia sťažnosti. Okrem toho je z rozhodnutia zrejmé, že povinnými v tomto exekučnom konaní sú len sťažovatelia 2 až 4, sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal len sťažovateľ 2, a to včas, a výška vymáhaného dlhu predstavuje 24 765,62 eur. Námietka porušenia ústavných práv sťažovateľa uznesením okresného súdu zo 14. septembra 2023 je preto zjavne neopodstatnená, čo zakladá dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

13. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde pripája sudca Peter Straka k tomuto rozhodnutiu odlišné stanovisko, ktoré sa týka výroku, ako aj odôvodnenia rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu